

МАРИН ТАЧКОВ

**НЕ МОЖЕ ДА
БЪДЕ !**

1996

МАРИН ТАЧКОВ
НЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ!
СЪДБОВНА ПИЕСА С ДВЕ
ДЕЙСТВИЯ И ФАТАЛНА
СЦЕНА

chitanka.info

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА:

ВАЛЕТО
ДАМАТА
ПОПА
ТУЗА
ЦИГАНКАТА

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

Валери и дамата лежат полуголи (на легло).

ДАМАТА: *(прозява се)* Ах!... Колко е скучно, сиво... сухо... кухо... тъпо... пусто... безнадеждно... и безсмислено... на тоя свят...

ВАЛЕРИ: А аз сънувах, че сме в Рая... Омръзна ли ти... тук?

ДАМАТА: Не, миличък... Не още... Ах... Предчувствам, че някой ще дойде...

ВАЛЕРИ: Кой? И защо?

ДАМАТА: Знам ли? Струва ми се, че има някой зад вратата...

ВАЛЕРИ: И ни гледа през ключалката? Понякога си въобразяваш...

ДАМАТА: Не зная... Все пак предчувствам, че нещо ще се случи в края на краищата... Ах, защо съм така особена, различна... Сякаш някой друг живее в мен... Бих искала да бъда по-добра, чиста, невинна, както... в началото... Но...

ВАЛЕРИ: Не ти ли омръзна да говориш?

ДАМАТА: Хей, Вале, какво ти става? *(Милва го по косата.)* Бъди по-жив, по-истински! *(Целува го.)* Очаквай нещо!... Не може все така... да лежим... *(Става. Разхожда се из стаята... Взема една ябълка от масата. Подхвърля я в ръцете си. Отхапва от ябълката. Поднася я към устата на ВАЛЕРИ:)* Знаеш ли к'во ми хрумна?

ВАЛЕРИ: Кажу.

ДАМАТА: Хайде да играем на карти! Имам да си връщам...

ВАЛЕРИ: Добре... Ще ти дам още една възможност... *(Става. Изважда карти от джоба на сакото си. Сядат върху леглото един срещу друг.)*

ДАМАТА: Искам да те бия най-сетне... Да се обзаложим ли?

ВАЛЕРИ: О'кей. Който спечели, ще бъде отгоре...

ДАМАТА: Хо-хо-о... Аз раздавам...

ВАЛЕРИ: *(цени картите)* Давай!... Все още има какво да даваш. Още си млада и чаровна...

ДАМАТА: Определено... Как е твоят бизнес?

ВАЛЕРИ: О'кей... Дай коз... Печеля... Купа... Още малко и ще мога да те купя...

ДАМАТА: Ново двайсет... К'во искаш да кажеш?

ВАЛЕРИ: Вземам... Ще имам всичко необходимо, за да те взема... Вземам Дамата с Попа... И да се оженим... Едно на нула за мене...

ДАМАТА: Раздавай!... Много бързаш... Знаеш какво мисля за брака...

ВАЛЕРИ: Още ли си против?

ДАМАТА: Определено... Цакам... А ти какво очакваш?...

ВАЛЕРИ: Неопределено...

ДАМАТА: Затварям. Дай си коза!... Знаеш ли колко мъже са ми предлагали... Още един... Пика... Стигат ми...

ВАЛЕРИ: Печелиш... Нима парите и сексът ти стигат?

ДАМАТА: Ах... Животът е пари и секс... Нямах ли ги — жив умираш...

ВАЛЕРИ: Всички умират... Спатия...

ДАМАТА: Всичко е така измислено...

ВАЛЕРИ: Безсмислено...

ДАМАТА: Уф, к'во трябваше да играя сега?... Купа...

ВАЛЕРИ: Вземай... Ти си още млада...

ДАМАТА: Двайсет... Знаеш вече... аз нямам родители... Не искам и аз така... да падна...

ВАЛЕРИ: Губиш... Не искаш ли да имаш дете? Някога...

ДАМАТА: Едва ли... Тоя живот ми стига...

ВАЛЕРИ: А след туй? Потоп?

ДАМАТА: Какъв по-ужасен потоп от смъртта?... Купа... Но не ми пука... Може да звучи егоистично, но...

ВАЛЕРИ: Все пак детето е един малък Ной за нас...

ДАМАТА: И какво от туй?... Пика...

ВАЛЕРИ: Печелиш... Пика ми се... *(Отива до тоалетната. Връща се.)*

ДАМАТА: Пък и всичко е така объркано... Има нещо гнило... Държавата не дава да имаме деца. Няма с какво да ги храним...

ВАЛЕРИ: С мляко. Млякото е евтино...

ДАМАТА: Купа... Предпочитам да се къпя с мляко...

ВАЛЕРИ: Дай каро... Знаеш, че съм по-силен...

ДАМАТА: Вземам... Правиш се на силен, а всъщност си слаб и уязвим... Спатия...

ВАЛЕРИ: Печеля... Ще видиш, че ще те спечеля...

ДАМАТА: Само така си мислиш... Аз съм Дама... Трудно се давам...

ВАЛЕРИ: Вземай... Ще запазя ДАМАТА: Дано да дойде Попът...

ДАМАТА: Късно... Затворено... Липсват ти самочувствие и воля за победа... На мене ми стигат... Цепи! (Дамата раздава картите.)

ВАЛЕРИ: Днес нещо не ми върви... Съдбата не е с мене... Сменям... Сякаш че Съдбата е срещу мене...

ДАМАТА: Хайде стига си се оплаквал! Играй, Вале!

ВАЛЕРИ: По-добре да играем на карти, отколкото на думи...

ДАМАТА: Не е ли все едно?... Девятка върху девятка... Нула бройки...

ВАЛЕРИ: Картите са начин на общуване... Я виж, Дамата била гола... Вместо да разменяме празни думи — разменяме карти...

ДАМАТА: Понякога много разсъждаваш... И на практика губиш... Затварям... Който много мисли — умира. В действието е животът... Дай спатия... Стигат ми... Ха, ти си бил гол!... Вземам три...

ВАЛЕРИ: Девет на три... Върви ти... Много си добра в леглото...

ДАМАТА: Определено... Тук се чувствам най-добре... все пак...

ВАЛЕРИ: В стихията си...

ДАМАТА: Печеля... Дай ми Валето...

ВАЛЕРИ: Вале ли? Няма го... Ето... Слагам Туза върху Дамата... Дай ми сега... пика...

ДАМАТА: Може би...

ВАЛЕРИ: Давам ти цяла десятка...

ДАМАТА: Цакам... Дай още една!... Ето Дамата...

ВАЛЕРИ: Ще я чулна...

ДАМАТА: Чукай!... Ох, че ми дойде!... Ах, че ми стана гот!... Давай!... Давай!... Ох, че влезе... На върха съм...

ВАЛЕРИ: Оправих ли те?...

ДАМАТА: Достатъчно... Туй ми стига... Спечелих!...

ВАЛЕРИ: Това беше първата игра... Като че ли днес не съм в добра кондиция... Я виж така ли пишеше във вестника...

ДАМАТА: *(Взема вестник от шкафчето и чете.)* „Днес явно не сте в добра кондиция“... Ами и картите показаха, че е така... „Не предприемайте рисковани начинания, защото ще загубите. Внимавайте да не проиграте шанса си. Вслушайте се добре...“.

ДАМАТА: *(Спира да чете и се ослушва.)* Чуваш ли нещо?

Чува се чуване на вратата.

ВАЛЕРИ: Някой чука...

ДАМАТА: Кой ли ще е? Аз предчувствах...

ВАЛЕРИ: *(иронично)* Може би Съдбата?... Обличай се! Ще отворя.

ДАМАТА: И тъй съм си добре...

ВАЛЕРИ: *(облича се)* Хайде де!...

Отваря вратата. Влиза Циганката:

ЦИГАНКАТА: Господ здраве да ви дава!

ДАМАТА: Коя си ти?...

ЦИГАНКАТА: Съдбата...

ДАМАТА: Сляпа?

ЦИГАНКАТА: Хайде да ви гледам на карти, да ви покажа бъдещето...

ВАЛЕРИ: Че ти си сляпа, как ще ни гледаш?

ЦИГАНКАТА: Ти, момче, гледаш, но нищо не виждаш... Иначе си хубаво момче, и момичето е хубаво...

ДАМАТА: На мен не искам да ми гледаш...

ЦИГАНКАТА: Слушай сега, момче, истината да ти кажа... Ти си Вале спатия, нали?... До тебе виждам една хубавица — Дама каро... Дамата е по-силна и ще загубиш... Но не падай духом! Гледай да не загубиш вярата в себе си... Имаш един верен приятел — Поп купа — който...

ДАМАТА: ... който вечно закъснява...

ЦИГАНКАТА: Той може да ти дойде на помощ. В него можеш да намериш спасение... Над тебе виждам един приятел — Туз пика. Приятел ти е, ама не истински. Ти не го обичаш твърде, ала си обвързан с него... Той ще се опита да те изиграе и да спечели

Дамата... Виждам още... Имаш много пари, момче... Ама ще загубиш всичко...

ВАЛЕРИ: Как тъй — всичко?

ЦИГАНКАТА: Всичко!... Виждам още... мрак и край...

ВАЛЕРИ: Стига! Хайде върви си! Ето — вземай картите ми и си заминавай! С тия карти не ми върви...

ЦИГАНКАТА: *(взема картите)* Казах ти... Всичко... Ти си силен, момче, ама... с други карти... И на друга игра... може би...

Циганката излиза.

ДАМАТА: И к'во ще правим сега?

ВАЛЕРИ: Ще прием!... До безкрайност... И ще се чукаме... Напук на всичко... К'во друго ни остава?...

ДАМАТА: *(отпуска се в леглото с разперени ръце)* До безкрайност...

Валери приготвя чаши с питие... Чукаат се... Музика... Тъмнина... Чува се смях, „ох“ и „ах“...

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Валери и дамата продължават да пият.

ДАМАТА: Ах... Имам чувството, че някой ни гледа...

ВАЛЕРИ: Пак ли?

ДАМАТА: Все ми се струва, че... въпреки всичко... очакваме някого... или нещо... Предчувствам, че... в края на краищата... ще стане нещо...

ВАЛЕРИ: Какво? Безсмислено е...

ДАМАТА: Абсурдно, обаче...

На вратата се чука настоятелно.

ВАЛЕРИ: Кой чука пак? Все някой ще дойде, когато не трябва.

ДАМАТА: Може би е ръката на Съдбата...

ВАЛЕРИ: *(отваря вратата и се дръпва)* О-о, Тузе, не те очаквах... по никое време...

ТУЗА: *(Влиза — костюмиран, с дипломатическо куфарче.)* Ха-ха... Имаме сметки за уреждане, момче... Кое е това сладурче?

ВАЛЕРИ: Това е моята Дама.

ТУЗА: А-а, така ли? Приятно ми е, госпожице. Наричат ме Туза *(Целува ръка на ДАМАТА:)*

ДАМАТА: Много си шармантен.

ТУЗА: А ти си направо чаровна, очарователна...

ДАМАТА: Ако имате конфиденциален разговор, да ви оставя...

ТУЗА: Не, разговорът не е официален, не се притеснявай...

ВАЛЕРИ: *(към Дамата)* По добре се мушкай в леглото — там ти е мястото.

Валери и Туза сядат на масата. Пият.

ВАЛЕРИ: За какви сметки става въпрос, Тузе?

ТУЗА: Ами аз ти дадох пари назаем. Дойде време да се издължиш, така да се каже...

ВАЛЕРИ: Как? Нали имахме друга уговорка? Парите съм ги вложил в бизнес и сега нямам...

ТУЗА: Имаш — нямаш, на мене ми трябва сега и това е!

ВАЛЕРИ: Не може ли утре?

ТУЗА: Ще бъде късно... *(Гледа часовника си.)* Няма време... Тази нощ... трябва... да приключи всичко...

ВАЛЕРИ: Пак си намислил нещо... Тук имам само пет хиляди. *(Слага парите на масата.)*

ТУЗА: Хе-хе, това пари ли са?... О'кей... Ще ти дам възможност да спечелиш от мен и да ми дадеш всичко наведнъж. На покер. Става ли?... При свободен реланс...

ВАЛЕРИ: *(отпива)* О'кей... Няма да пропусна тази възможност.

ТУЗА: *(изважда карти от сакото си, прави три розетки)* Ще ти кажа само, че рядко губя...

ВАЛЕРИ: Е, печелил съм от тебе.

ТУЗА: Знаеш ли колко съм губил, докато се науча да печеля?... Преди милите пазители на реда ме гонеха до дупка и ми съдираха кожата... А сега шефът на полицията ми е дясна ръка...

ВАЛЕРИ: Така ли?... Ти даваш...

ДАМАТА: Може ли да ви погледам? Скучно ми е сама в леглото...

ТУЗА: Не обичам да ме гледат, когато играя.

ДАМАТА: Само малко.

ТУЗА: Хм... погледай...

ВАЛЕРИ: Искам три...

ТУЗА: Също...

ВАЛЕРИ: Парол.

ТУЗА: Залагам сто.

ВАЛЕРИ: Плащам.

ТУЗА: Две двойки.

ВАЛЕРИ: Тройка. Печеля.

ТУЗА: Засега.

ДАМАТА: Колко ли е часът?

ВАЛЕРИ: Време е да спечеля...

ТУЗА: Аз обикновено печеля в късните часове... Три...

ВАЛЕРИ: А можеш ли да играеш против късмета?

ТУЗА: Хм... Момче, аз съм играл на покер и срещу Съдбата... Отварям със сто...

ВАЛЕРИ: Плащам и двеста отгоре...

ТУЗА: Печелиш... Аз съм заложил живота си на покер...
Всъщност животът ми е игра на покер...

ДАМАТА: Да, животът е игра на карти...

ТУЗА: На покер.

ДАМАТА: Не ви ли се струва, че ние сме карти... в ръцете на
Съдбата?...

ТУЗА: (*усмихва се*) Или на Бога...

ВАЛЕРИ: Създателят наш?...

ДАМАТА: Всъщност... кой ли ни е създал?... И защо...

ВАЛЕРИ: Да пием за Него. (*Пие.*)

ТУЗА: Парол.

ВАЛЕРИ: Залагам двеста...

ТУЗА: Плащам и двеста отгоре...

ДАМАТА: Кой ли е измислил тая игра... на карти? Сякаш по
подобие на живота...

ТУЗА: Да пием за него! (*Пие.*)

ВАЛЕРИ: Плащам...

ДАМАТА: Едни печелят, други губят...

ТУЗА: Имам фул — Тузове и Дами.

ВАЛЕРИ: Печелиш... Твоят е по-голям...

ДАМАТА: Пари при пари отиват...

ТУЗА: И Дами при Тузове...

ДАМАТА: Аз отивам в леглото...

ВАЛЕРИ: Там ли ще изчакаш победителя?

ДАМАТА: Аз видях картите ви... Те сякаш говорят...

ТУЗА: Залагам триста...

ВАЛЕРИ: Плащам.

ТУЗА: Кента... Печелиш...

ДАМАТА: Вие като че ли правите един съвременен дуел, по-
цивилизован от някогашните. Тук не се пролива кръв, не се губи
живот...

ТУЗА: Ха, ние да не сме варвари? Ние сме културни хора...
Три...

ВАЛЕРИ: Ти за културен ли се смяташ?

ТУЗА: Хе-хе... И аз имам участие в културата, тъй да се каже.
Може да съм спечелил мръсни пари, но спонсорирам разни шоу-

програми, разни конкурси за мис и други културни събития... И с това си измивам ръцете... Сега съм почтен човек, уважават ме... Парол...

ДАМАТА: Колко ли стана часът?

ВАЛЕРИ: Времето е... безсмислено... Залагам триста...

ТУЗА: Плащам. И хиляда отгоре...

ВАЛЕРИ: Плащам...

ТУЗА: Каре...

ВАЛЕРИ: Печелиш... Ще отворя нова бутилка...

ТУЗА: Налей, да пием по едно...

Валери става, отваря бутилка и налива в чашите.

ТУЗА: Когато пия, сякаш разговарям с Бога! Наздраве!

ВАЛЕРИ: Наздраве! Това е питието на живота Да го изпием! *(Пие на екс.)* След сто години ще бъде безразлично дали съм живял двайсет, или сто години...

ТУЗА: Не е така, момче... Трябва да се живее — колкото може повече и по-добре. С мярка. *(Отпива от чашата.)*

ВАЛЕРИ: И к'во от туй?... Парол...

ТУЗА: Залагам петстотин.

ВАЛЕРИ: Плащам.

ТУЗА разкрива картите си.

ВАЛЕРИ: Печелиш...

ТУЗА: Тая вечер съм откровен... Имах две жени — две хубави Дами. Но ги изхвърлих — щяха да ме вкарат... И спечелих... Чистя две...

ДАМАТА: *(Отива при Туза.)* Любопитна съм да видя как печелиш...

ТУЗА: Хм... Любопитството не е хубаво нещо... Залагам двеста.

ВАЛЕРИ: Отказвам се.

ТУЗА: *(Прибира парите.)* Ето така печеля... Очистих Валето и девятката, дойде дядо Поп и стана каре... Хайде сега си върви в леглото, защото кулминацията предстои...

ДАМАТА: Не може ли и аз да поиграя?

ВАЛЕРИ: Не се намесвай!... Поне ти да бъдеш... на чисто...

ТУЗА: Това е мъжка игра...

ВАЛЕРИ: Три плюс...

ТУЗА: За мене — три...

ВАЛЕРИ: Парол.
ТУЗА: Залагам треста.
ВАЛЕРИ: Плащам и треста отгоре.
ТУЗА: Плащам... и пода.
ВАЛЕРИ: Плащам.

ТУЗА разкрива картите си.

ВАЛЕРИ: (*Хвърля картите на масата.*) Загубих. — Всичко...
Свърших парите...

ТУЗА: (*Прибира картите.*) Съжалявам...

ВАЛЕРИ: Чакай! Ще искам от нея...

Отива при Дамата, коленичи до леглото и я моли за пари. Тя отваря чантичката си и му дава...

ВАЛЕРИ: (*Връща се при Туза.*) Повече няма да спечелиш!...

ТУЗА: Хе-хе... Знаеш ли колко съм печелил от такива като тебе?... Аз тебе мога да те обвия във вълна и да те продам като овца...

ВАЛЕРИ: Знам, че си играч, но много се хвалиш...

ТУЗА: Мене Бог-Отец ме е програмирал като машинка за печелене на пари... Когато играя, се чувствам като Бог...

ДАМАТА: (*Отива при тях.*) Не ви ли омръзна тая игра?

ТУЗА: Обожавам тая игра!

ДАМАТА: Все пак... в края на краищата... не е ли време да ми обърнете малко внимание... Все пак аз съм Дама...

ВАЛЕРИ: (*Очиства една карта.*) Тая Дама не ми трябва...

ДАМАТА: Вие толкова се вживявате в играта...

ТУЗА: И това е начин на общуване... По-добре е да си разменяме пари, наместо думи... Залагам пет стотака.

ДАМАТА: Значи вместо да ти кажа „здравей“ и да ти се усмихна, предпочиташ да ти дам пет стотака...

ТУЗА: Хе-хе, за твоята усмивка аз бих ти дал тези пари...

ВАЛЕРИ: Много се разприказвахте... Плащам и петстотин отгоре.

ТУЗА: Плащам.

ВАЛЕРИ: Имам фул...

ТУЗА: Печелиш... Май с парите на Дамата ти потръгна...

ВАЛЕРИ: Време беше...

ТУЗА: Да-а... Време е да приключваме. Стига съм си играл с тебе...

ВАЛЕРИ: Парол.

ТУЗА: Отварям с хиляда.

ВАЛЕРИ: Май блъфираш... Плащам и хиляда отгоре.

ТУЗА: Плащам ти. И пет хиляди отгоре.

ВАЛЕРИ: Нямам толкова...

ТУЗА: Можеш да се откажеш... или да висиш...

ВАЛЕРИ: Искаш да ме прецакаш? Не!... Залагам жилището...

ДАМАТА: Какво? Ти нормален ли си?... Спри играта!... В края на краищата... почти нищо не си загубил...

ВАЛЕРИ: Не! Вие трябва да ме запомните... До края на живота си...

ТУЗА: Ще приема... В куфарчето ми има два милиона...

ВАЛЕРИ: Отваряй!

Туза разкрива картите си.

ВАЛЕРИ: *(Хвърля картите си.)* Не може... да бъде!... *(Отваря нова бутилка и налива в чашите.)* Последно... питие... *(Пие.)* Хайде... още едно... последно раздаване...

ТУЗА: Има ли какво да заложиш?

ВАЛЕРИ: Има... Ето този златен пръстен... *(Поглежда към ДАМАТА:)* Щях да й го подаря...

ТУЗА: Аз ще й го подаря... Залагам две хиляди...

ВАЛЕРИ: Плащам с пръстена и... залагам Дамата срещу... моето жилище...

ДАМАТА: К'во?... Не, крайно време е да спрете тази игра!... Вие се напихте, вие се оляхте... Това е просто... недопустимо... Аз си тръгвам...

ВАЛЕРИ: Чакай! Ще спечелим!... Крайно време е...

ТУЗА: Хм... Ще ти дам възможност да си го получиш... Но жилището вече е мое и е по-скъпо... Трябва да заложиш още нещо... на тур'дъо шанс. Или да се откажеш...

ВАЛЕРИ: Залагам... живота си...

ДАМАТА: Това... не може да бъде!... Това е абсурдно... *(към Валери)* Ти не си на себе си... Ти си пиян... Опомни се!... Все пак животът не ти принадлежи... изцяло...

ВАЛЕРИ: Аз казах! И край!...

ТУЗА: И за какво ми е твоят живот?... Взе да ми става жал за тебе, момче... Какво знаеш ти за живота? Какво си живял?... Не си изнасилвал, не си правил обир, не си убивал, не си лежал в затвора... Ти си една дребна риба... в устата на акула... Ти си бита карта...

ДАМАТА: А ти си карта без лик. И без сърце...

ТУЗА: Помисли хубаво! Все още можеш да се откажеш...

ВАЛЕРИ: Сваляй картите!

ТУЗА: Имам две двойки...

ВАЛЕРИ: Каре Валета!

ТУЗА: И моите са еднакви... От Тузове...

ВАЛЕРИ: Не може... да бъде... *(Пуска картите на масата. Бавно става. Пристъпва, олюлявайки се.)* Загубих... всичко... Убий ме!...

Туза става, изважда пистолет, подхвърля го в ръцете си. Внезапно допира дулото до слепоочието на Валери.

ФАТАЛНА СЦЕНА

ДАМАТА: Недей!... О, Господи! (*Закрива лице с ръцете си.*)

ТУЗА: Ти си нещастник... Но ще ти подаря живота... (*Оставя пистолета на масата*)

ВАЛЕРИ: Играта... свърши... Аз... трябва... да умра...

Взема пистолета и го насочва към слепоочieto си. Чува се изстрел. Валери пада на пода.

ДАМАТА: (*към Туза*) Ти... го уби?!... Звяр!

ТУЗА: Не бях аз... Съдбата...

ДАМАТА: (*Коленичи до Валери, милва го.*) О-о-о, не... Защо?... Валенце?... Ние можехме... да бъдем... щастливи... Аз искам... устните ти — да ги целувам... до безкрайност... Къде е дъхът ти?... Аз го усещам... Ти си още... жив!... Къде е... душата ти?... Тя е... някъде тук... Тя не може... да потъне... вдън земя... Не-е-е!... Ти си жив и... след малко... ще се изправиш... Нали, миличко?... Ти не може... да си мъртъв!... Не може!...

ТУЗА: Ами сега... кой ще ми върне... парите?

ДАМАТА: На оня... свят... ще ти се плати!...

На вратата се чука. Чува се глас: „Покайте се, защото дойде краят!“

ДАМАТА: Значи... край... Ах... защо... и кой... би могъл...

ТУЗА: (*Гледа към вратата.*) Попът... Той винаги... идва... накрая...

ДАМАТА: Отче! Прости ни!...

Двамата свеждат глави. На сцената притъмнява.

Август–септември 1995 г.

Издание:

Автор: Марин Тачков

Заглавие: Не може да бъде!

Издание: първо

Издател: (не е указан)

Град на издателя: (не е указан)

Година на издаване: 1996

Тип: Пиеса

Националност: българска

Печатница: „Естерн Лайт Индустри“ ООД, гр. Свищов

Излязла от печат: 10.06.1996

Редактор: Марин Тачков

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/19147>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.